

δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποφύγη τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῦ τοῦ ἀδίκως θεωρηθέντος ἀχρήστου ἀγγείου, προπαρασκευαίης τῆς θείας προνοίας.

Ἐνῶ τὸ ἐσπέρας ἐπανήρχετο σκεπτόμενος εἰς τὸν οἶκόν του πατῆ ἐπὶ τίνος ἀντικειμένου κυλινδροειδοῦς λίαν στερεοῦ, ὥστε νὰ μὴ θραυσθῆ, ἀλλὰ κυλισθέντος καὶ ἀνατρέπεται θραύσας τὸν δεξιόν του βραχίονα. Ἦτο τὸ εἰς τὸν δρόμον ὡς ἀχρήστον ῥιφθὲν ἐκεῖνο ἀγγεῖον, ἐπενεγκῶν μηνιαίαν ἀσθένειαν καὶ ἑκατονταπλασίονα τῶν ἀδίκως προσπορισθέντων ἔξοδα. Εἶδεν οὗτος τίνος ἐγκλήματος θῦμα ὑπῆρξε, καὶ ἔχομεν ἤδη ἀγαθὸν ἐργάτην αἰσθανόμενον τὰς γλυκύτητας τῆς δικαιοσύνης τὰς πληρούσας τὴν ζωὴν μας εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος.

Ἡ ΔΩΡΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Ἡ νῆσος Καπρέρα, ἣν ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαριβάλδη ἀπεράσισε νὰ δωρηθῆται τῇ Ἰταλίᾳ, ἔχει δεκαπέντε ἰταλικῶν μιλιῶν περιφέρεια καὶ πέντε μῆκος. Ἀπὸ τοῦ 1864 ἦτο σχεδὸν ὀλόκληρος, ἰδιοκτησία τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδη. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὸ ἥμισυ ἀνήκειν εἰς τὴν χήραν ἀγγλοῦ τινος ὀνομαζομένου Ριχάρδου Κόλλινς, παρὰ τοῦ ὁποῦ ἠγοράσθη τὸ 1864. Τρεῖς χωρικοὶ εἶχον προσέτι ἐλάχιστον μέρος τῆς νήσου. Εἰς ἐξ αὐτῶν, μετὰ τῆς οἰκογενείας του, διετρήρετο ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ καθόσον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κερδαίνῃ τίποτε ἐκ τῆς γῆς ἣν ἐκέκτητο, ἀλλὰ τὸν ἤδυνεν ἡ ἰδέα ὅτι ἀποθνήσκων ἤθελε καταστήσει τὸν στρατηγὸν κληρονόμον του. Τουτ' αὐτὸ συνέβαιεν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους δύο χωρικοὺς ἰδιοκτητῆς. Παρεκτὸς τῶν κατοικιῶν τῶν ἀνθρώπων τούτων ὁ Στρατηγὸς εἶχε δώδεκα οἰκοδομὰς ἐπὶ τῆς νήσου, ἐπτὰ τῶν ὁποίων ἦσαν ἐγγὺς τῆς ἰδίας αὐτοῦ οἰκίας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἦσαν διεσπαρμέναι ἐπὶ τῆς νήσου διὰ διαφόρους χρείας. Ἡ Καπρέρα συνίσταται κυρίως ἐκ τριῶν λόφων ἢ βουνῶν τὸ *Monte Fico*, *Monte Bacca* καὶ *Monte Telajone*. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὑπάρχουσι πολλὰ ἐπίπεδα μέρη λαμπρῶς καλλιεργημένα. Παρὰ τὸ βουνὸν *Fico* εἶναι νησίδιον καλούμενον *Isola del Porco* τουτέστιν Γουρουονῆσι, ἀνήκον ἐπίσης εἰς τὸν στρατηγόν. Ἐπὶ τοῦ ὄρους *Telajone* ἦσαν καὶ ἔτι εἰσὶν ἀκόμη ἄγριοι τράγοι.

Τὸ κλίμα τῆς Καπρέρας ὁμοιάζει μετὰ τὸ τῆς Σαρδηνίας· δὲν εἶναι οὔτε πολὺ ψυχρὸν οὔτε πολὺ θερμὸν· ἀλλ' εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς σφοδροὺς ἀνέμους, ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν καλλιέργειαν κυρίως τῶν μεγάλων δένδρων. Παραθέτομεν ἐνταῦθα ἐν μεταφράσει τὴν πράξιν δι' ἧς ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαριβάλδη δωρεῖται τὴν νῆσον εἰς τὸ Ἰταλικὸν κράτος.— «Ἄπαντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Γαριβάλδη τουτέστι Μενόττης, Ριτσιώτης καὶ Θηρεσίας τέκνα τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδη καὶ Φραγκίσκα-Ἀρμισίνα χήρα αὐτοῦ συνελθόντα ἐν Καπρέρα, καὶ τοὶ ἀγνοοῦσι τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ συζύγου· ἂς ἐννοού-

σι νὰ σεβασθῶσι, ἀπεράσισαν ἕνα, ἡ μόνη ἀκίνητος περιουσία τοῦ μακαρίτου στρατηγοῦ, ἣτις εἶναι ἡ νῆσος Καπρέρα, μὴ διαιρεθῆ μηδὲ ἀπαλλοτριωθῆ μηδὲ χρησιμεύσῃ εἰς μέσα κερδοσκοπίας· κοινὸς αὐτῶν πόθος εἶναι ὅπως τὸ μέρος ὅπερ τοσοῦτον ἠγάπησε, ἐνθα ἔζησε καὶ ἀπέθανε, μείνῃ ἀνέπαφον, εἰς αἰδιδίμον καὶ φυσικὸν μνημεῖον τοῦ μεγαλείου του. Παρεδέξαντο ἐπομένως τὰς ἐξῆς συμφωνίας· τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος Μενόττης, Ριτσιώτης καὶ Θηρεσία καὶ ἡ χήρα-Φραγκίσκα, παραιτοῦνται παντὸς μέρους τῆς νήσου Καπρέρας, ὅπερ ἤθελε περιέλθει αὐτοῖς λόγῳ δικαιοματος, ἢ κληροδοσίας, ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως, εἴτε ὡς ἰδιοκτησία, εἴτε ὡς ἐπικαρπία. Ἡ Φραγκίσκα Γαριβάλδη ὡς ἐπίτροπος τῶν δύο ἀνηλίκων τέκνων τῆς Κληλίας καὶ Μανλίου, καὶ ὁ Μενόττης Γαριβάλδης, ὅστις πιθανῶς εἶναι ὁ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπος αὐτῶν, παραιτοῦνται ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν παντὸς μέρους τῆς νήσου, ὅπερ ἤθελεν ἀνήκει εἰς αὐτὰ, ἀναλαμβάνοντες τὴν εὐθύνην τῆς πράξεως καὶ πρόθυμοι ὄντες νὰ πράξωσι πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον ὅπως καταστήσῃ αὐτὴν ἔγκυρον καὶ ἀποτελεσματικὴν. Ἡ παραιτήσις αὕτη γίνεται ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ δωρηθῆσαι τὴν νῆσον Καπρέραν, μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ πρὸς τὸ ἰταλικὸν κράτος. Μέχρις οὐ ἐπομένως ἡ πράξις τῆς δωρεᾶς ἐπιστήμως διομολογηθῆ ἢ ἰδιοκτησία θέλει μένει εἰς τὴν κατοχὴν τῶν σχετικῶν αὐτῆς κυριῶν, οἵτινες παραδίδουσι τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς πρὸς τὸν Μενόττην Γαριβάλδην. Τὰ ἐπιπλα σκευὴ καὶ πάνθ' ὅσα εὑρέθησαν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ στρατηγοῦ θέλουσι μείνει μετὰ τῆς ἀκινήτου περιουσίας, ἀποτελοῦντα μέρος τῆς δωρεᾶς.»

Ἡ ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΨΙΑ (*)

κωμωδία εἰς πράξιν μίαν.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

- 1). Ὁ κ. ΓΚΡΙΜΑΡ, πλούσιος ἄγαμος.
- 2). Ὁ ἰατρὸς ΒΙΡΙΕ.
- 3). ΚΑΙΚΙΑΗ, ἀνεψιὰ τοῦ κ. Γκοιμάρ, δεκαετίας.
- 4). ΙΩΑΝΝΗΣ, ὑπηρέτης τοῦ κ. Γκοιμάρ.

Ἡ σκηνὴ ἐν Γενεύῃ, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Γκοιμάρ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΙΩΑΝΝΗΣ (μὲ σάρωθρον εἰς τὴν χεῖρα).

Πρέπει ν' ἀρχίσω τὸ νέον ἔτος μὲ καμμιάν γενναίαν πράξιν. Θὰ ὁμιλήσω· ναι, θὰ ὁμιλήσω, καὶ τὸ πρῶτ' μάλιστα. Τὸ ὑπεσχέθην εἰς τὴν ἀδελφὴν μου. Εἶναι βέβαιον ὅτι χρειάζομεθ μίαν βοηθόν. Ἡ Ἰουλίττα εἶναι τιμὴ καὶ εὐτυχεῖς . . . αὐτὸ εἶναι φυσικώτατον,

(*) Ἐδημοσιεύθη γαλλιστὶ ἐν τῷ περιοδικῷ «*Magasin Illustré d'education et de Recréation*», τῷ μόνῳ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας βραβευθέντι.

διότι εἶν' ἀδελφή μου. Συμφέρον τοῦ αὐθέντου εἶναι νὰ πάρῃ αὐτὴν παρὰ καμμίαν ξένην, ἢ ὅποια δὲν θὰ κἀνὴν διόλου δουλειά. Καὶ ἔπειτα τί εὐτυχία δι' ἐμὲ νὰ βλέπω καθ' ἡμέραν τὴν μικρούλα μου ἀδελφὴν τὴν ὅποιαν ὑπεραγαπῶ. Ἡ δυσκολία ὅμως εἶναι νὰ κάμω τὸν αὐθέντην νὰ στέρξῃ σ' αὐτό. Ἄν ἡ Ἰουλία ἦτο γρη῏α δὲν θὰ ἦτο καὶ πολὺ δυσκολία, ἀλλ' εἶναι εἰκοσι χρόνων, καὶ ὁ αὐθέντης δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ τὴν νεότητά. Τέλος πάντων πρέπει νὰ δοκιμάσω. Ἡ Ἰουλία θέλει ὅπως κι' ὅπως νὰ εἴμεθα μαζῇ, καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο ἐπιθυμῶ. Ἐγὼ εἰμποροῦσα νὰ μῶ εἰς τὴν κυρία τῆς Ἰουλίας, ἀλλ' ἀφοῦ ὑπηρετῶ δέκα χρόνια τὸν αὐθέντην μου, θὰ ἦτο παραπολύ σκληρὸ νὰ τὸν ἀφήσω. Διότι ἂν καὶ ποτὲ δὲν εἶν' εὐχαριστημένος καὶ ὅλο γκρυνιάζει, κατὰ βάθος ὅμως εἶναι καλός. Ἐγὼ τὸν εἶδα πολὺ καλῶ ὅταν ἦμην ἄρρωστος, πῶς μ' ἐπεριποιήθη ὡσὰν πρίγκηπα, καὶ ἂν καὶ ἦμην τρεῖς μῆνες ἔς τὸ κρεβάτι, τίποτε δὲν μοῦ ἐβάσταξε ἀπὸ τὸ μνηϊατικὸ μου. Ναί! εἶναι γενναία καρδιά! Καὶ ἂν καὶ συχνὰ εἶναι τρομερός, ὅτι καὶ ἂν ἦναι, ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ. Πάντοτε συλλογίζομαι ὅτι ἐκεῖνο ποῦ τὸν κάμει σκληρόν εἶναι ποῦ δὲν ἔχει, οὔτε γυναῖκα, οὔτε παιδιὰ, οὔτε κανένα διὰ ν' ἀγαπήσῃ. Ἐπὶ τέλους, αὐτὸ εἶναι δική του δουλειά. Θὰ τοῦ μιλήσω τώρα διὰ τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ ὅταν καὶ ἂν θυμώσῃ θὰ τοῦ τὰ εἶπω ἕως τὸ τέλος. Ἄμ' ἀρχίσω εὐθὺς θὰ θυμώσῃ, αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου. Ἀλλὰ πῶς πρέπει ν' ἀρχίσω; Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ αὐθέντης κἀθῆται εἰς αὐτὴ τὴν καρέκλα, καὶ ἂς δοκιμάσω νὰ τοῦ μιλήσω (βήχει). Χέμ! Χέμ! αὐθέντα, σὰς εὐχομαι καλὸν τὸ νέον ἔτος, καὶ θέλω νὰ σὰς πῶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὅτι ἡ Περνέττη δὲν ἔμπορεῖ πλέον νὰ κἀνὴν ὅλαις τῆς δουλειᾶς, εἶνε πολὺ γρη῏α καὶ λέγει ὅτι θὰ φύγῃ ἐὰν ὁ αὐθέντης δὲν τῆς δώσῃ καμμίαν βοηθόν. Λοιπὸν ἐπειδὴ ἡ ἀδελφή μου ἢ ὅποια εἶνε νέα καὶ τίμια θέλει νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ αὐθέντη, θὰ ἦτο εὐχαριστημένη νὰ ἦνε μαζῇ μου, καὶ ἐὰν ὁ αὐθέντης δὲν θελήσει, λέγει ὅτι θὰ ἦνε πολὺ δυστυχής, καὶ ὅτι ἄλλο δὲν ἔχει νὰ κάμῃ δι' ἐμὲ παρὰ νὰ μὲ ἐμβάσῃ εἰς τὸ σπῆτι εἰς τὸ ὅποιον αὐτὴ ὑπηρετεῖ. Δὲν εἶνε καὶ πολὺ δύσκολον, καὶ τώρα ποῦ ἔξέρω τί θὰ εἶπω, δὲν θὰ δειλιάσω. Ἄλλ' ὁ αὐθέντης ἀργεῖ νὰ εὐγῇ ἀπὸ τὴν κάμαρά του, καὶ ὅταν ἀποφασίζῃ κανεὶς ἓνα πράγμα δύσκολο, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ καιρὸν διὰ νὰ σκεφθῇ... Ἄχ! Θεέ μου, ἀκούω τὸν αὐθέντην. (Φεύγει τρέχων).

ΣΚΗΝΗ Β'.

Ὁ κ. ΓΚΡΙΜΑΡ (παρατηρεῖ ἀπὸ τοῦ παραθύρου).

Τί θόρυβος! ὅποια ταραχή! Ναί, βλάκες, ναί, γελάσατε, τραγηθήσατε, κάμετε χιλιάς ἀνοησίας διὰ νὰ εορτάσητε τὴν πρώτῃν τοῦ ἔτους. Ὅποιος παραλογισμός! ὅποια τρέλλα! Θὰ εἴχετε δίκαιον νὰ χαρῆτε ὅταν τελειῶνι τὸ ἔτος, ἐὰν ἕτερον δὲν ἤρχιζεν ἀμέσως. Τοῦλάχιστον, θὰ ἡσυχάσουν ὀλίγον;... Ἄ! ἄμ δέ, ἐμψυχούνται περισσότερο. Ἀφοῦ ἐξύπνησα,

μ' ἐμποδιζοῦν νὰ σκεφθῶ καὶ μάλιστα νὰ αἰσθανθῶ ὅτι ἔχω πονοκέφαλον! Τί καταχθόνιος κρότος. Πολὺ ὠραία δι' ἐμὲ ἀρχίζει τὸ ἔτος!

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Ὁ κ. ΓΚΡΙΜΑΡ, ΙΩΑΝΝΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ. (ἡμιανοίγων δειλῶς τὴν θύραν). Σὰς τὸ εὐχομαι καλὸν, αὐθέντη.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Διατί εἰσέρχεσαι; μήπως σ' ἐκάλεσα;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Ὅχι αὐθέντη, ἀλλὰ... (κατ' ἰδίαν) ἤλθε ἡ ὥρα!

ΓΚΡΙΜΑΡ. Σ' ἐρωτῶ διατί ἤλθες; νὰ μ' ἐνοχλήσης!

ΙΩΑΝΝΗΣ. Ὁ αὐθέντης θὰ μὲ συγχωρήσῃ, διότι εἶν' ἡ πρωτοχρονιά.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Τὸ εἰξέρω.

ΙΩΑΝΝΗΣ. Καὶ ἤθελα νὰ εὐχηθῶ εἰς τὸν αὐθέντην ὅλας τὰς εὐτυχίας, καλοπεράσεις, καί... .

ΓΚΡΙΜΑΡ. Δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὰς εὐχάς σου. Μήπως δὲν γνωρίζω τί ἀξίζουν τὰ συγχαρητήριά σας καὶ αἱ ὑποκλίσεις σας καὶ ὅτι καμμίαν φορὰν στέλλετε εἰς τὸ διάβολον τοὺς αὐθέντας σας;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Μάλιστα, αὐτὸ συμβαίνει κάποτε.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Συμφωνεῖ! Ἀφοῦ ἔχει οὕτω, ἀπαλλάχθητι αὐτῶν τῶν προσποιήσεων οἱ ὅποιοι ἄλλον σκοπὸν δὲν ἔχουν παρὰ διὰ νὰ σοὶ δώσω δῶρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ. (προσβεβλημένος). Ἐὰν ὁ σκοπός μου ἦτο αὐτός, δὲν θὰ νυχόμην διόλου τὴν πρωτοχρονιάν εἰς τὸν αὐθέντην.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Θέλεις νὰ εἴπῃς ὅτι δὲν σοὶ δίδω δῶρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Τοῦλάχιστον, αὐτὸ εἶν' ἡ ἀλήθεια.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Μήπως σοὶ ὀφείλω τίποτε;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Ὅχι, αὐθέντη.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Μήπως δὲν σοὶ πληρώνω τοὺς μισθοὺς σου;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Ὄ! ὄχι δὲν αὐτό.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Τί ἔχεις λοιπὸν νὰ μοὶ ζητήσης;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Τίποτε, αὐθέντα. Ὅμως δὲν λέγω ὅτι ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ κανὲν μικρὸν δῶρον δὲν θὰ πῖανε τὸν τόπο του. Δὲν πρόκειται ἀκριβῶς διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ θὰ μὲ νυχάρησται. Αὐτὸ θὰ ἀπεδείκνυε ὅτι οἱ αὐθένται... .

ΓΚΡΙΜΑΡ. Εἶνε ἀνόητοι. Ἦθελα νὰ μάθω ποῖος ἐπενόησε τὴν ἀνόητον συνήθειαν τῶν δῶρων!

ΙΩΑΝΝΗΣ. Νομίζω ἓνας ὅστις ἦτο εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ὑπηρετὴν του.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Εἶχεν ἄδικον. Δὲν θ' ἀφήσης νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς.

ΙΩΑΝΝΗΣ. Οὔτ' αὐτός ὁ ἰατρός;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Ὁ ἰατρός δὲν εἶνε κανεὶς. Ἐχω ἀνάγκη αὐτοῦ, διότι εἶμαι ἀσθενής. Διήλθον κακὴν νύκτα.

ΙΩΑΝΝΗΣ. Ἄ! πολὺ λυπούμαι, αὐθέντα.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Καὶ τί δύναται νὰ σ' ἐνδιαφέρει αὐτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Αὐτὸ πολὺ μ' ἐνδιαφέρει, πρῶτον ἕνεκα ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν αὐθέντην καὶ δεῦτερον διότι ὅταν κοιμηθῆτε κακὰ, δὲν εἰσθε μὲ τὰ καλὰ σας.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Ἐ! ἀπὸ δέκα χρόνια δὲν ἐσυνείθησες εἰς τοῦτο;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Βλέπετε, αθέντη, δὲν συνεθίζει κανεὶς ποτὲ παρὰ ὀλίγον μὲ τὰ κακὰ πράγματα. Καὶ ἔπειτα..

ΓΚΡΙΜΑΡ, Τί;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Ἐπεθύμουν τόσον νὰ ἦσθε εἰς τὰ καλὰ σας σήμερον!

ΓΚΡΙΜΑΡ. Διατί;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Διὰ κάτι τι τὸ ὅποιον δὲν θέλω νὰ τὸ εἶπω τώρα εἰς τὸν αθέντην.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Τότε, φύγε. Διατί ἴστασαι φυτευμένος ἔμπροσθέν μου ὡσάν κούτσουρο!

ΙΩΑΝΝΗΣ. Φεύγω, αθέντη (κατ' ἰδίαν). Ἐκαμα ὅτι εἰμπόρεσα, ἀλλ' ἀδύνατον... (ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Ὁ κ. ΓΚΡΙΜΑΡ.

Τί ἀφόρητον ὄν, αὐτὸς ὁ Ἰωάννης! Τόσον τιποτένιος! Τόσον ἀνόητος! Τὸν μαλὼν ἀδιακόπως καὶ τὸ δέχεται διὰ τρόπον τόσον ἡσύχου ὅστις μὲ ἐρεθίζει. Ἐὰν ὠργίζετο, ἐὰν ἀπήντα, αὐτὸ θὰ μοῦ διεσκέδαζε τὴν πληξίν μου ὀλίγον. Ἄλλ' εἶναι πρᾶος ὡς ἀρνίον (πλησιάζει εἰς τὸ παράθυρον). Ἡ ὁδὸς ἐμψυχούται ἔτι πλέον. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι οἵτινες τρέχουσιν ἐπὶ τῆς χιόνης φαίνονται εὐθυμοὶ ἐναντίον τοῦ ψύχους. Ἐγὼ ἔχω ἐκεῖ καλὸν πῦρ, κοιτωνίτην μὲ γούναν, καὶ ὁμως ὁ καθρέπτης μου μοὶ ἐπαναστέλλει τὸ χειρότερον πρόσωπον. Αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου λίαν ἀσθενῆ. Καὶ αὐτὸς ὁ ἰατρός ὅστις δὲν ἔρχεται!

Ἡ ζωὴ, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, εἶνε πρᾶγμα λίαν δυσάρεστον· ναι, λίαν δυσάρεστον. Ἐὰν φαίνεται οὕτω εἰς ἐμὲ, τὸν ὄντα πλούσιον καὶ ἐλευθέρων, πῶς θὰ φαίνεται εἰς τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἐργαζομένους καὶ μεριμνῶντας; Πολὺ θὰ εὐχαριστηθῶ νὰ μάθω τί ὁ κύρ Γιάννης σκέπτεται περὶ αὐτοῦ (καλῶν) Γιάννη!

(ἀκολουθεῖ).

Ο ΕΣ ΑΝΘΩΝ ΚΙΝΑΥΝΟΣ

Κυρία ζῶσα εἰ; Πετρούπολιν ἐν καλίστῃ ὑγείᾳ, ἤρχισε νὰ υποφέρῃ ἐκ διαλείποντος κακοήθους πυρετοῦ. Ἡ ἀσθένεια ἰάθη διὰ δυνατῆς δόσεως κινίνης, ἀλλὰ μετὰ τινος ἡμέρας ἡ κυρία ὑπέπερεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πυρετοῦ καὶ οὕτω ἐξακολούθει ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ὑποφέρουσα. Ὁ ἰατρός τῆς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιμονῆς τῆς ἀσθενείας. Ἐπὶ τέλους παρέτήρησε μέγαν ἀριθμὸν φυτῶν καὶ ἀνθῶν, ἅτινα ἐστόλιζον τὴν αἵθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Ἡ ἀσθενὴς συνεθίζε νὰ μένη ἐν τῷ κοιτῶνι τῆς ἐνῶ δὲν ὑπῆρχον ἄνθη ὅτε ἦτο ἀσθενὴς, καὶ ἡ κινίνη κατέπαυσε τὸν πυρετὸν, ἀλλὰ ἅμα μετέβαινε εἰς τὴν αἵθουσαν ὁ πυρετὸς ἐπανήρχετο. Ἐπὶ τέλους ὁ ἰατρός διέταξε νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἄνθη καὶ ἔκτοτε ἡ κυρία θεραπεύθη ἐντελῶς. Ἀνεκαλύφθη τότε ὅτι ἡ ἐν τοῖς δοχείοις κόπρος ἀναδίδει νοσῶδες ἀέριον μάλιστα ὑπὸ ὑψηλὴν θερμοκρασίαν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων τοῦ κόσμου καὶ ἡ ἐπιρροὴ τοῦ τύπου εἰς τὰς κοινωνίας μέχρι τοῦδε εἶναι ἔτι ἀγνωστος. Ἐν Ἀμερικῇ ὑπάρχουν 11,831 ἐφημερίδες ἔχουσαι ἡμερησίαν κυκλοφορίαν 27,324,524. Ἐν Ἀγγλίᾳ 4,082 ἐφημερίδες μὲ κυκλοφορίαν 29,884,510. Ἐν Γαλλίᾳ 3,265 μὲ κυκλοφορίαν 11,592,535. Ἐν Βρετανικῇ αὐτοκρατορίᾳ 5,529 μὲ κυκλοφορίαν 20,399,566. Ἐν ὅλῳ τῷ ἐπιλόπιῳ κόσμῳ ὑπολογίζονται 34,274 ἐφημερίδες ἔχουσαι κυκλοφορίαν 116,400,010. Ὑπολογιζομένης οὕτω τῆς ἐτησίας κυκλοφορίας, αὕτη ἀνέρχεται 10,589,399,448, ἀριθμὸς δίδων ἐκάστῳ κατοίκῳ τῆς γῆς 6 1/2 ἐφημερίδες πρὸς ἀνάγνωσιν. Σχεδὸν τὸ 16 ἢ 17 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίδων κυκλοφορεῖ ἐν Ἀμερικῇ καὶ Εὐρώπῃ. Ἐν Ἀσίᾳ ὑπάρχουσι 775 ἐφημερίδες, ἐν δὲ Ἀφρικῇ 182. Σὺν τῇ προόδῳ τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ἀριθμὸς βεβαίως θέλει αὐξήσει καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ τύπου θέλει γείνει μεγαλητέρα.

* * * Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῆς μετάξης ἐν Κίνᾳ ὑπολογίζεται εἰς 70,000 δέματα.

* * * Ὁ Γαριβάλδης ἀπέθανεν ἔχων τὰ παράθυρα τοῦ δωματίου του ἀνοικτὰ, ὅταν ὁ ἥλιος ἔδυνεν ὀπισθεν τῆς Κορσικῆς. Πρὸ τῆς τελευταίας του πνοῆς πτηνὸν εἰσήλθεν ἐντός. Ὁ Γαριβάλδης τὸ εἶδε καὶ ὑπετονθόρῃσε *quanto e allegro*.

* * * Διετάχθη ἡ κατασκευὴ τῆς προτομῆς τοῦ Γαριβάλδου, ὅπως τεθῆ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ παρὰ τὴν τοῦ Καβούρ.

* * * Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου κατασκευάσθησαν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς νέοι σιδηρόδρομοι 8480 μιλ. ἐκτάσεως.

* * * Ἀπεβίωσεν ὁ ἐξοχος ναυπηγὸς τῆς Ἀγγλίας Σκῶτ Ῥάσελ εἰς τὸ 75 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Εἶναι ὁ ναυπηγὸς τοῦ μεγάλου Ἀνατολικοῦ ἢ Λεβιάθαν.

* * * Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ὀπίου ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὴν Κίναν δὲν ἦτο εἰμὴ 300 τόνων κατὰ τὸ 1798. Τῷ 1863 ἀνῆλθεν εἰς 3,000 τόνους, τὸ δὲ παρελθὸν ἔτος εἰς 4,500 τόνους.

* * * Ἀπὸ τοῦ 1874 καὶ ἐντεῦθεν τὸ δημόσιον γρῆος τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου κῆξήθη κατὰ 162,500 000 φράγκα. Τὰ δάνεια ἀπὸ τοῦ 1828 μέχρι τοῦ 1870 συνεποσοῦντο μόνον εἰς 32,567,000 μάρκας.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ περὶ Ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, ὑπὸ Δ. Ι. Βελιαντίτη, ἀποφοίτου τὰ Νομικά. Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφίῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ ἀντὶ δρ. ν. 1 1/2.